

De

grote

Karen Hottois
Delphine Renon
reis

BOYCOTT

Ze lopen zwijgend verder, hun koffers zijn zwaar. Enno helpt Rombout met dragen. Het gras is nog steeds hetzelfde, en de bomen trekken langzaam voorbij.

'Wat zijn we al ver, hè? Misschien moeten we hier de nacht maar doorbrengen?' vraagt Rombout. Hij wijst naar een plekje in de schaduw, vlak naast de omheining van zijn tuin.

Enno vindt dat ze tenminste voorbij de heg hadden kunnen gaan. Hij denkt aan de overhemden die hij heeft gestreken, de sokken die hij heeft opgerold: 'Al die moeite...'

Hij wil nog iets zeggen, maar Rombout is moe en zijn onderlip trilt als een kersenbloesemblaadje.

'Ja, je hebt gelijk. Dit is een prima plek.'

Enno gelooft zijn oren niet:
'Denk je soms dat ik niet weet dat jij je huis
niet uit durfde? Daarom deed je alsof je mijn
schildpad niet herkende!'
'Huh? Wat een onzin! Jij was juist bang!' roept
Rombout.

Enno is boos op Rombout en gaat op zijn steen liggen.
Gala komt bij hem zitten.
Rombout vraagt iedereen om in een kringetje te komen staan.
Enno wil niet weten wat hij uitspookt en draait hen zijn rug toe.
'Een fantasiereis is echt heel handig. Je hoeft niet te sjouwen met koffers. Je
doet gewoon je ogen dicht en denkt aan de vakantie waar je altijd van hebt
gedroomd!'
'Mogen we elkaars hand vasthouden?' vraagt Joppe, die vlug de warme handen
van
de twee meisjes pakt.
'Dat mag, als je maar niet gaat lachen.'
Joppe concentreert zich zo hard hij kan.
Allemaal doen ze hun ogen dicht en ademen ze diep in.
'Daar gaan we!' jubelt Rombout.
Enno, die iets verderop ligt, doet ook zijn ogen dicht.
'Daar gaan we,' fluistert Rombout.

Enno is weer helemaal blij.
Hij draagt de koffers en loopt voorop.
Ze stappen door het hoge gras achter de omheining
van zijn tuin, aarzelen heel even en hollen dan de
helling af.

Als er iemand moe is, draagt een van de anderen hem.
Voor Wolf, die echt heel klein is, is dat moeilijk. Marley helpt hem een handje.
Voor Amanda zijn er wel vier dragers nodig!

Als iedereen moe is, dragen ze elkaar allemaal tegelijk en dan is het een
soort berg die heel langzaam vooruitkomt. Langzaam, maar zeker.

